

mere nogen Støtte, eftersom Kronen er naaet op i Pari. Denne Foranstaltning, der skulde medvirke til at naa dette Maal, burde altsaa for saa vidt bortfalde, men naar man en Gang har faaet en Skat, er det jo uhyre vanskeligt at komme af med den; selv om det er en Særskat, skulde det dog være en underlig Finansminister, som vilde give slip paa den igen. Det er der maaske ikke saa meget at sige til; og i den Henseende ligner vel alle Finansministre hinanden.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er den, der foreskriver Fordelingen af det indkomne Beløb. Man kan naturligvis godt kalde det Hovedbestemmelsen, skønt jeg synes, at Hovedbestemmelsen maa være den, i Kraft af hvilken selve Pengene kommer ind. Men den højtærede Minister har for saa vidt Ret, som den af ham omtalte Bestemmelse har været et af de Punkter, hvorom der har staaet Stridovre i Folketinget. Jeg hilser med Tilfredshed den Ændring, der er foretaget i Folketinget, og som gaar ud paa, at man fra Amternes Side maa give slip paa en Del af det Beløb, som var tiltænkt dem, og overlade noget til Sognekommunerne, saa meget mere, som Amtsvejene i Øjeblikket er sat i en ganske anderledes god Stand end Sognevejene. Vore Amtsveje er nu i al Almindelighed i ganske fortrinlig Stand, og selv om det vil koste noget at vedligeholde dem, er den første Omgang jo altid den værste, og den er man altsaa over for Amtsvejenes Vedkommende. Ganske anderledes stiller det sig med Sognevejene. Der forestaar Kommunerne meget store Udgifter dels til Udvidelse, fordi Vejene mange Steder er for smalle, dels til Makadamisering eller Grundforbedring. Jeg tror derfor, det er en rigtig Ændring, der er gennemført i Folketinget, hvorved det tiloversblevne Beløb halveres, saaledes at Amterne faar det halve og Sognekommunerne det halve, praktisk talt.

Det Haab, som den ærede sidste Taler udtrykte om, at vi, naar vi naar 1930, maaske kan komme bort fra denne Omsætningsafgift, deler jeg, for saa vidt som jeg synes, at det aldrig er rart med alle disse Særskatter. Man maa saa vidt muligt se at komme bort fra en Del af den bestaaende Særbeskatning. Men da Forholdene er saa vanskelige for Kommunerne i Øjeblikket, mener jeg, at det vel lader sig forsvare at paalægge en saadan Omsætningsafgift til Forbedring af vort Vejvæsen. Jeg hørte vel den ærede sidste

Taler sige, at denne Afgift havde meget lidt Forbindelse med Vejene; men det er, som man tager det. Bilerne har jo i alt Fald i høj Grad Forbindelse med vore Veje, og jeg kan derfor ikke se, at der kan være noget i Vejen for at etablere den Forbindelse, som er foretaget ved Lovforslaget: at det Beløb, der kommer ind ved Omsætningskatten, gaar til Forbedring og Vedligeholdelse af Vejene.

Med disse Ord skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

H. P. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Rentebevillinger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1425).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): I Lov Nr. 150 af 1. April 1921 om Boligforholdene findes der i § 45 en Bestemmelse, hvorefter Bevilling til at svare højere Rente end 6 pCt. af Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom kan gives af Indenrigsministeren, „for saa vidt angaar Tiden indtil 1. April 1922, saaledes at Fravigelsen gælder for vedkommende Laans Løbetid. Indenrigsministeren kan derhos meddele lignende Dispensationer, for saa vidt angaar Laan, der er stiftede forinden nærværende Lovs Ikrafttræden“. Ved denne Bestemmelse indføres der altsaa en væsentlig Ændring i og Tilføjelse til den Lovgivning, som vi hidtil har besiddet med Hensyn til Adgangen til at tage en vis Rente af Laan, for hvilke der gives Sikkerhed i fast Ejendom. Disse Love er henholdsvis af 6. April 1855 og 27. Marts 1912. Ved denne sidste er der givet Adgang til at gaa op fra de i 1855 fastsatte 4 pCt. til 6 pCt.